

Εκδ. Υπερβασιαν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ
— 0 —
ΑΡΙΘ. — 34

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργυρὰ . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἐλασσώνος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ
† Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα, ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χάριν ὑπουργικῶν δηλώσεων — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἡ ἑορτὴ τῶν σχολῶν. Εἰδήσεις θλίβερα! ἐξ ἐπαρχιῶν — Δικαστικὰ ἀγγελίαι

ΧΑΡΙΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

διατίθενται αἱ πρῶται στήλαι τοῦ παρόντος ἡμῶν τεύχους. Αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἐπανειλημμένως, ὡς ἡ « Τανήν » μαρτυρεῖ, ὑπὸ τοῦ Μ. βεζίρη Χουσεὴν Χιλμὴ πασᾶ, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐφημερίς αὕτη πολυπραγμονοῦσα ἀναπτύσσει καὶ γνώμας καὶ θεωρίας περὶ τῶν τοῦ Πατριαρχείου προνομίων. Αναφέρεται αὕτη εἰς δηλώσεις τοῦ ὑψηλοτάτου πρωθυπουργοῦ γενομένης πρὸς τὴν τετραμελῆ ἐπιτροπεῖαν τὴν ἐπιδούσαν αὐτῷ τὸν γνωστὸν μαζδατᾶν καὶ τεινούσας εἰς ἄρνησιν τοῦ δικαιώματος τῶν Πατριαρχείων ν' ἀναφέρωνται δῆλον οὐκ εἰς τὴν κυβέρνησιν περὶ ὑποθέσεων κοινοτήτων καὶ χριστιανῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν πνευματικῶς. Ἡρωτήθη ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος « Τανήν » ὁ Μ. βεζίρης, καὶ ἀπεκρίθη σαφέστατα ὅτι « καὶ κατὰ τὴν ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ οὐδέποτε ἀνεγνώρισεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνεται πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἀντι-

προσώπου τῶν ρωμαίων διὰ κοινὰς καὶ πολιτικὰς ὑποθέσεις, οὕτω δ' ἐνήργησε καὶ ἐσχάτως. Ἐὰν ρωμαῖός τις ἔχῃ παράπονα, ἀποτείνεται πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον· εἰς αὐτὸ δ' ἐπ' εὐδενὶ λόγῳ ἀναγνωρίζει δικαίωμα ἀναμιξεως ἐν ὑποθέσεσιν ἀλλοτρίαις πρὸς ζητήματα θρησκευτι-κά ». Ὁ Μ. βεζίρης καὶ οἱ συμφρονούντες αὐτῷ διατείνονται ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον « οὔτε προξενεῖον εἶνε οὔτε πρεσβεία ».

Εἰς τὴν ἐνστάσιν ταύτην ὁ μέγας βεζίρης καὶ ὅσοι φρονοῦσιν ὁμοίως εὐρίσκουσιν ἡμᾶς συμφώνους. Τὸ Πατριαρχεῖον οὔτε προξενεῖον, οὔτε πρεσβεία ἐλογίσθη ποτέ. Ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ καὶ τὰ ἀπὸ τοσούτων αἰώνων δικαιώματα οὔτε πρεσβείας, οὔτε προξενείου μορφήν φέρουσιν, οὔτε ὑπόστασιν. Οὔτε οἱ διάδοχοι τοῦ προφήτου, οὔτε αἱ κατόπι πολυώνυμοι μωαμεθανικαὶ δυναστεῖαι, οὔτε ὁ πορθητὴς Μωάμεθ ἀπέδωκαν χαρακτῆρα τοιοῦτον. Ἐτη γὰρ διακόσια ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μωαμεθανῶν σχέσεων μαρτυροῦσιν ὅτι σουλτάνοι ἐπιφανεῖς καὶ ὑπουργοὶ συνετοὶ ἀνεγνώρισαν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον χαρακτῆρα πολὺ ἀνώτερον καὶ προξενείου καὶ πρεσβείας· ἀνεγνώρισαν τὸν πατριάρχην ἀρχηγὸν πνευματικῶν παντῶν τῶν ὁμολογούντων τὴν αὐτὴν πίστιν, ἣν ἐδίδασκε καὶ ἐκεῖνος· ἀνεγνώρισαν αὐτῷ

τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν φόρους ἀπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, δι' ἀνθρώπων ἰδίων, ἐχόντων τὸ προνόμιον νὰ μὴ ἐμποδίζωνται ὑπ' οὐδενὸς ὑπαλλήλου κατὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ πατριαρχικοῦ φόρου· ἀνεγνώρισαν αὐτῷ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀρχιερεῦσι καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα, καθὼς καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τελωνειακῶν δασμῶν πάντων τῶν εἰς τὸν πατριάρχην καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς διδομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ τροφίμων ἢ προϊόντων, ἀντι χρημάτων· ἀνεγνώρισαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀρχιερεῦσι συνεπῶς, τὸ δικαίωμα τοῦ τιμωρεῖν κληρικούς, πταίοντας ἢ παρεκτρεπομένους· ἀνεγνώρισαν τῷ πατριάρχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ κλητεύειν αὐτὸν τοῦτον ἢ διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀρχιερέων, τοὺς ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων καταγγελλομένους κληρικούς· ἀνεγνώρισαν αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὰς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων καλογήρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἱερέων· ἀνεγνώρισαν αὐτῷ τὸ μέγα δικαίωμα νὰ δικαζέται ἐν τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ τοῦ κράτους, ἐν ᾧ καὶ ὁ κατὰ καιρὸν μέγας βεζίρης ἐδικαζέτο.

Τοιαῦτα δικαιώματα, τὰ ὅποια ὁ κλῆρος ἐκέκτητο ἀπὸ Χριστοῦ Σωτῆρος, αἱ μωαμεθανικαὶ κυβερνήσεις ἀνεγνώρισαν πᾶσαι καὶ ἀπεδέξαντο, σουλτάνοι δὲ περιφανεῖς διὰ βερατίων καὶ χατίων καὶ πρότερον δι' ἀχτιναμέδων κατωχύρωσαν. Ταῦτα πάντα τὰ δικαιώματα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐπὶ χίλια διακόσια ἑβδομήκοντα ἔτη ὁ μωαμεθανικὸς κόσμος καὶ οἱ κυβερνῶντες αὐτὸν, ἀπέδιδον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον σημασίαν ὅχι πρεσβείας ἢ προξενείου, ἀλλ' ἀρχῆς τινὸς ὑπερτέρας ἐκείνων.

Ἐθεώρουν τὸ Πατριαρχεῖον ὡς Δύναμιν καὶ τῆς δυνάμεως ταύτης εἶχον ἀνάγκην, παρακαλοῦντες ἐνιστενὰ παρέμβῃ πρὸς ἄσιν δυσχερειῶν τινῶν, πρὸς ἐμπέδωσιν καταστάσεως πραγμάτων ταραχθείσης, πρὸς ἐκπολέμωσιν καινοφανῶν διδασκαλιῶν, ὡς, ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὴν μεγάλην Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν. Ἀλλ' ἐθεώρουν τὸ Πατριαρχεῖον Δύναμιν καὶ ἡ Εὐρώπη αὐτῇ καὶ ἡ Ρωσσία καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἡ τρομερὰ Δημοκρατία τῆς Βενετίας. Ὁ μέγας βεζίρης Χιλμῆ πασᾶς καὶ οἱ συμφρονοῦντες αὐτῷ βεβαίως ἀγνοοῦσι τὴν γενικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον καὶ τὸ αὐτόνομον πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ἐσεβάσθησαν οἱ ἀπὸ τοῦ 637 μέχρι τοῦδε καλίφαι καὶ σουλτάνοι καὶ βεζίραι καὶ ὑπουργοί. Οἱ τρομεροὶ δόγαι τῆς Βενετίας πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον γράφουσιν ὡς εἰς ἀρχὴν καὶ δύναμιν διεθνὸς κύρους· ἀπὸ τοῦ 1550 καὶ ἐντεῦθεν τὰ προτεσπαντικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης διεκωνίζονται περὶ τῆς πρὸς αὐτὰ φιλίας τοῦ Πατριαρχείου· ἡ δὲ νῦν μεγάλη τῆς Γερμανίας αὐτοκρατορία, ἀποστελλούσα πρεσβευτὴν αὐτῆς ἐν Κων-

σταντινουπόλει τῷ 1649 τὸν Ροδόλφον Σμίθτιον, ἐπέδιδεν αὐτῷ γράμματα διαπιστευτήρια πρὸς τὸν τότε σουλτάνον Μεχμέτ Δ', ἀλλ' ἐπέδιδε ταυτοχρόνως διαπιστευτήρια γράμματα καὶ πρὸς τὸν τότε οἰκουμενικὸν πατριάρχην Παρθένιον Β' τὸν Ὁξύν. Ἀλλὰ Δύναμιν κεκτημένην ὕψος διεθνὲς ἀνεγνώρισεν αὐτῇ ἡ τουρκικὴ αὐτοκρατορία ἀπὸ ἀλώσεως, διεξάρχουσα πᾶσαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνεννόησιν καὶ συζήτησιν διὰ τοῦ ρεῖζ-ἐφέντη, ὡς ἐλέγετο τότε καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Καὶ τὸν μέγαν τοῦτον καὶ σπουδαιότατον χαρακτηρισμὸν ἀνεγνώρισαν σουλτάνοι καὶ βεζίραι καὶ ρεῖζ-ἐφέντηδες ἐπιφανεῖς καὶ συνετοί, ὧν τὴν πολιτικὴν περὶνοιαν καὶ σύνεσιν ὁμολογεῖ βεβαίως μεθ' ἡμῶν ὁ ὑψηλότατος Χιλμῆ πασᾶς.

Μόλις πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἡ διεξαγωγὴ τῶν μεταξὺ Πατριαρχείων καὶ Ὑπουργείων ἀναφυομένων ὑποθέσεων καὶ ζητημάτων ἀνετέθη εἰς τὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων Ὑπουργεῖον. Ἀλλ' οὕτε αὐτὸ εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἰσχυρισθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων ποτὲ ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον, μὴ ὄν προξενεῖον ἢ πρεσβεία, οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνει παρὰ τῇ κυβερνήσει δι' ὑποθέσεις πολιτικὰς καὶ κοινὰς ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ρωμαίων.

Τίνα δὲ εἰσι τὰ θέματα, ἐφ' ὧν κατὰ τὴν παράδοξον θεωρίαν τοῦ Μ. βεζίρου, δικαιούται δῆθεν νὰ παρεμβαίνει τὸ Πατριαρχεῖον παρὰ τῇ σεβαστῇ κυβερνήσει; Γινώσκει ἄρα γε ἰδίῳ τινι τρόπῳ καὶ μέθοδον διακρίσεως μεταξὺ θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν, μεταξὺ ἱερῶν καὶ κοινῶν; Ἀλλ' εἰς ὅσα εἶπε καὶ διὰ τῆς «Γανήν» διεκήρυξεν, ἅτινα καὶ ἀνωτέρω ἐγράψαμεν, ἀφορμὴν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ μάσχατᾶ τῆς ἱεράς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Εθν. Μ. Συμβουλίου. Ἐν τούτοις, θαυμασίως πῶς ὁ μαζβατᾶς αὐτὸς ἥμισυ δικαιολογεῖ τὸν Μ. βεζίρην εἰς ὅσα εἶπεν· Ἐκκλησιαστικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπόθεσιν θεωρεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ στρατοδικοῦ κλήρου μητροπολίτου ὑπαγομένου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον; Φρονεῖ δὲ σπουδαζὼν ἢ ἀστείζόμενος ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον οὐδὲν ἔχει δικαίωμα διαμαρτυρίας ἐπὶ ταῖς ὕβρεσιν ἐνὸς Ἀζήζ βεῖη κατὰ τοῦ κλήρου καὶ κατὰ τῶν διδασκάλων ἐν γένει, ἐν αἷς ἀριθμοῦνται καὶ πολλοὶ κληρικοί; Ἡ φρονεῖ μετὰ σπουδαιότητος ὅτι παρεμβαίνουμεν εἰς ξένα δικαιώματα καταγγέλλοντες ἐπιδρομὰς ἀλλοθρήσκων ἐν ναοῖς ἱεροῖς, ὅπου ἀπὸ κοινοῦ ὑμνοῦμεν τὸν τὰ πάντα ἀνεχόμενον Θεόν; Εὕρσκει ταῦτα «κοινὰ» τίνα καὶ «πολιτικὰ», εἰς ἃ τὸ Πατριαρχεῖον ἀδυνατεῖ νὰ παρέμβῃ; Ἡ ἀγνοεῖ ὅτι πᾶς πολίτης δικαιούται, κατὰ σαφέστατον τοῦ Συντάγματος ἄρθρον, «νὰ ὑποβάλλῃ ἀναφοράς εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν, περὶ τῶν παραβάσεων τῶν

νόμων ἢ τῶν κανονισμῶν, «παραβιάσεων» διαπραττομένων εἴτε ἐπὶ βλάβῃ προσωπικῇ, εἴτε ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος;»

Ἐὰν δὲ πᾶς πολίτης ὁθωμανὸς ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι, πολλῶν περισσότερον τὸ Πατριαρχεῖον, ὅταν βλέπῃ καὶ μανθάνῃ σαφῶς ὅτι εἰς τινὰ μέρη τοῦ κράτους, ἵνα μὴ εἰπωμεν πανταχοῦ, ἱεροὶ θεσμοὶ περιφρονοῦνται, κληρικοὶ ὑβρίζονται καὶ κεκτημένα δίκαια παραβιάζονται. Ἡ Δ. Ὑψ. ὤφειλε νὰ εἴπῃ μᾶλλον ὅτι οὕτως ἔχουσιν, ἢ ὅχι, τὰ πράγματα· ἡδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν περὶ τιμωρίας τῶν ἐνόχων, ἢ περὶ ἐξέτασεως τῶν καταγγελλομένων πράξεων. Οὐδὲν τούτων ἐγένετο· καὶ ὁ μέγας βεζίρης, εἰς ἀπάντησιν τῶν καταγγελλομένων, ἀναπτύσσει θεωρίας ἀντικειμένους εἰς τῆς ἱστορίας τὰ πορίσματα, ἀντικειμένους εἰς τὰ αὐτοκρατορικά χάτια καὶ τὰ βεράτια τῶν ἀρχιερέων καὶ πατριαρχῶν, ἀντικειμένους εἰς τὰ πρόνόμια, ἀντικειμένους εἰς τὰς διεθνεῖς συνθήκας, αἵτινες ἡγγυήθησαν τὸ κῆρος αὐτῶν.

Τὰς ἀληθείας, ἃς ἐξεθέμεθα, οὐδεὶς μέγας βεζίρης ἡμφισβήτησε, τὸ δὲ κῆρος τοῦ ὑψηλοτάτου Χιλιμή πασᾶ οὐδαμῶς δύναται νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀνατολ. ἱστορίας παρελθόντων ἄχρι σήμερον προσώπων. Τὸ ἔργον τοῦ Μ. βεζίρου, ὅπερ ἤθελε τιμῆσαι αὐτὸν, ἔσται ἡ ἐξέτασις τῶν καταγγελλομένων τῇ κυβερνήσει πράξεων καὶ ἡ τιμωρία τῶν παραβιαστῶν τοῦ νόμου. Αἱ ἄλλαι πολιτικοδιπλωματικαὶ θεωρίαι δυνατὸν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀκαδημίαν τινὰ πρὸς συζήτησιν.

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ. Ἀνέγνωμεν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἄρθρον τῆς ἀξιότιμου συντάξεως τῆς «Ἰκδόμ» ἀναδημοσιευθὲν ἐν τῇ «Προόδῳ» τῆς 25 τοῦ μηνὸς τούτου. Οὐδόλως δισταζόμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἡ ἀξιότιμος σύνταξις τῆς ἐφημερίδος ταύτης διεπραγματεύθη τὸ περὶ τοῦ μαζδατᾶ ζήτημα, ἐπικρίνασα μὲν αὐτὸν ἀλλὰ μετὰ λογικῆς καὶ εὐπρεπείας ἰδίᾳ δὲ τὸ σκληρόν, ἐν τισι, τῆς φράσεως, οὐδὲ θέλομεν ν' ἀρνηθῶμεν ἐν τούτῳ τὴν ἀλήθειαν τῆς γνώμης· ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ παραστήσωμεν εἰς αὐτὴν ὅτι: ὅταν ἀπηνῶς προσβάλληται ἡ θρησκεία, τὸ ἱερώτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἕκαστος, ὅταν ὑβρίζεται καπηλικῶς ὁ ἀνώτερος πνευματικὸς ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅταν διὰ τῶν χυδασιωτέρων φράσεων ὑβρίζηται τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ὅταν τοῦτο ἀποκαλῆται καθ' ὃν τρόπον ἀποκαλοῦσιν ἄνθρωποι τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης, ἀτυχῶς ὑπάλληλοι εἴτε τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν δέρονται ἀνηλεῶς οἱ ἱερεῖς, οἱ οἰκογενειάρχαι, οἱ πρόκριτοι, οἱ ἔμποροι, οἱ κατέχοντες τὴν

πρώτην βαθμίδα ἐν τῷ «ρωμαϊκῷ ἔθνει»· ὅταν τὸ ξυλοκόπημα καθίσταται ὡς ὄπλον ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κομιτάτου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν τὸ ξυλοκόπημα καταντᾷ μέχρις αἱματοποτυσίας καὶ μέχρι παραλύσεως τῶν μελῶν, βεβαίως ἐξεγείρεται ἡ συνείδησις τῶν ἀνθρώπων.

Μὴ δυναμένη δ' ἄλλως νὰ ικανοποιήσῃ ἑαυτὴν ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ θρησκεία καὶ τὸ γένος ἐκρήγνυται εἰς φράσεις τραχείας. Ἐπικαλούμεθα τὴν εὐσυνείδησιν τῶν συντακτῶν καὶ ἀναγνωστῶν τῆς ἀξιότιμου «Ἰκδόμ» νὰ εἴπῃ, ἐὰν τὸ ἐν τέταρτον ἢ τὸ ἐν πέμπτῳ ἐξ ὧν ἐγένοντο ἐπὶ τῶν χριστιανῶν, ἐγένετο συστηματικῶς ἀπὸ μέρους χριστιανῶν κατὰ μωαμεθανῶν, τί ἤθελε συμβῆ; Βεβαίως ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἤθελε πάθει πολλά. Οὐ πρὸ πολλοῦ εἶδομεν ὅτι ἐπὶ τῷ φόνῳ δύο ὁθωμανῶν ἐν Κρήτῃ, παρεσκευάσθη ὑπὸ τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως διακοίνωσις πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις· Πόσους φόνους χριστιανῶν ἐπιθυμεῖ ν' ἀπκριθῶσιν, ἀφ' ἧς ἤρξατο λειτουργοῦν τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα; Μαθέτωσαν οἱ καλοὶ ἡμῶν συμπατριῶται μωαμεθανοὶ ὅτι ὁ πόθος, αἱ σκέψεις καὶ ἡ ἐργασία τοῦ τε Πατριαρχείου καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ γένους εἰς οὐδὲν ἕτερον κατατείνουσιν εἰ μὴ εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν δύο ἱερωτάτων διὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ αὐτῶν. Εἰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐγράφθησαν, ἀλλ' οὐδόλως ἤθελε βλάψῃ τινὰ ἐὰν λεχθῇ καὶ ἐνταῦθα ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον οὐδεμίαν ἀξίωσιν πολιτικὴν ἔχει ὅπως διεξαγάγῃ πολιτικούς ἀγῶνας· ἀπὸ γε τῆς θρησκείας θεωρεῖ ἑαυτὸ προστάτην τῶν ὀρθοδόξων τῶν ἀσυμπληθῶς καὶ ἀδίκως πασχόντων. Τὰς θεοδικάτους διατάξεις τοῦ Εὐαγγελίου ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ν' ἀπαρνηθῇ διότι ἀρνούμενον ταῦτα ἀρνεῖται θρησκείαν καὶ Εὐαγγέλιον. Οὐτε κράτος ἐν κράτει θέλει νὰ ἀποβῇ, οὔτε προξενεῖον ἢ πρεσβεία.

Ἀναφερόμενον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μεσιτευτικῶς ὑποβάλλει τὰ παράπονα καὶ τὰ αἰτήματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε καὶ ἀπ' εὐθείας ὑποβάλλουσιν οὗτοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Λυπούμεθα πολὺ διὰ τὰς ἐναντίον αὐτοῦ σπερμολογίας. Λυπούμεθα διότι ἄνδρες ἰθύνοντες τὴν δημοσίαν γνώμην, ὡς ὁ Δζαχὴρ ἐφέντης καὶ τὸ ὄργανον αὐτοῦ, διότι πολιτικοὶ ἄνδρες, κεφαλὴ ὄντες τοῦ κράτους, ἄλλως πως ἀντιλαμβάνονται τῶν πραγμάτων ἀποδίδοντες αὐτοῖς σημασίαν, οὐδαμῶς ὑπάρχουσιν καὶ ἐξερεθίζοντες τὰ διάφορα ἔθνη. Πρέπει νὰ γινώσκωσιν ὅτι Δζαχὴρ ἐφέντης καὶ πᾶς ἄλλος ὅτι πάντα ταῦτα, προϊόντος τοῦ χρόνου, θέλουσιν ἐκλείψει, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις φροντίσῃ νὰ καταστήσῃ πρᾶγμα τὴν ἰσοπολιτείαν καὶ δικαιοσύνην, ἐργαζομένη ὑπὲρ τῶν γενικῶν

συμφερόντων χωρίς νὰ λείψῃ νὰ ικανοποιήσῃ ὅ,τι ἐκάστη φυλὴ ζητεῖ. Μόνον ἡ παγίωσις καλῆς διοικήσεως καὶ ἀμερολήπτου, χωρίς σωδινισμοῦ, χωρίς φανατισμοῦ καὶ μίσους ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ, τίθησι τὰς βάσεις πραγματικῆς ἀναγεννήσεως. Τοῦτο κατορθώσεται μετὰ κόπου, ἀλλ' ἄνευ μόχθων καὶ κόπων οὐδὲν κερδαίνομεν ἀγαθόν.

ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ ἐδημοσιεύθη σήμερον ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ὅτι σκέψις παρὰ τοῖς κληρικοῖς κύκλοις ἐν Φιναρλίῳ γίνεται περὶ μεταφορᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Πετρούπολιν ἢ Μόσχαν.

Διαψεύδουμεν τὴν εἰδησίην ταύτην κατηγορηματικώτατα. Οὐδεὶς κληρικὸς ἐσκέφθη οὔτε εἰπέ τι τοιοῦτον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψήφοι.—Γενομένων χθὲς ψήφων κανονικῶν πρὸς ἐκλογὴν μητροπολίτου Σεργῶν, ἐκ τῶν τεθέντων συνοδικῶς ὑποψηφίων πανιερ. μητροπολιτῶν Βεργροίας κ. Ἀποστόλου, Φιλιπποπόλεως κ. Φωτίου, καὶ Κρήνης κ. Θεοκλήτου, προεκρίθη ὁ πρῶτος, ἀπὸ τριετίας μετὰ ζήλου καὶ συνέσεως ποιμαίνων τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἐπαρχίας Βεργροίας καὶ Ναούσης.

Οἱ νέοι μητροπολίται.—Τῶν νεωστὶ ψηφισθέντων μητροπολιτῶν ἀνεχώρησαν τῇ μὲν τρίτῃ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πρεσπῶν καὶ Λυχνιδῶν κ. Ἰωακείμ εἰς Σμύρνην, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ διὰ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, τῇ δὲ πέμπτῃ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Χίου καὶ Ψαρρῶν κ. Ἰερώνυμος ἀμφοτέρους προέπεμψεν ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Καλλίνικος, τὸν δὲ δεῦτερον καὶ τινεὶ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν.

Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστήματα.—Μέλος τῆς ἐφορίας τῶν Ἐθν. Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ἀντὶ τοῦ παραίτησιν ὑποβαλόντος κ. Π. Γ. Χρυσοῦ, ἐξελέγη ἐν τῇ κοινῇ συνεδρίᾳ ἡ Συνόδου καὶ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ὁ κ. Γ. Ι. Ἀρβανιτίδης.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.—Ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν Ἰδίων τῇ 15 παρόντος μηνός, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης συνεχάρη τῇ ἐορταζούσῃ εὐαγεῖ ἀδελφότητι αὐτῆς, εὐξάμενος τὰ δέοντα.

Πατριαρχικὴ βιβλιοθήκη.—Ἐφορος τῆς πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης, ἀντὶ τοῦ τέως Μ. ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰω. Βασιλικοῦ, διωρίσθη συνοδικῶς ὁ ἱερολ. πατριαρχικὸς διάκονος καὶ κωδικογράφος κ. Ἰωακείμ Ἀποστολίδης.

Χοροδαΐαι.—Τῇ κυριακῇ, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Νεοχωρίῳ πανηγυρίζοντι ναῷ τῆς Θεοτόκου Κουμαριώτισσης, ἐν ᾧ μεταξύ πλήθους εὐσεβῶν περὶν συμπροσευχόμενος καὶ ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης.

Ἐκλέξιμοι.—Ἐνεγράφη, ἐγκρίσει συνοδικῇ, ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκλεξιμῶν ὁ ἀπὸ πολλοῦ διατελὼν πρωτοσύγκελλος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἐλασσῶνος πανοσιολ. κ. Πολύκαρπος Σκελλαρόπουλος, πρὸ δεκαετίας συμπληρώσας ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ Χάλκης τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς.

Μητροπόλις Παραμυθίας.—ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Περικυθίας καὶ Φιλικτῶν διωρίσθη ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν τῷ τμήματι Φιλιατῶν ὁ αἰδέσιμ. πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος κ. Σωτήριος, ἐπὶ τριακονταετίαν ἐφημερεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἰδίᾳ ἐν Σταυροδρομίῳ.

Ἐθνικὸν Ἰωακείμιον Παρθεναγωγεῖον.—Τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐλνθης παραιτησαμένου τὴν προεδρίαν τῆς ἐφορίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰωακείμιου παρθεναγωγείου, ὠνομάσθη πρόεδρος αὐτῆς, ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ σαββάτου, ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Προικονήτου κ. Σωφρόνιος.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ κυριακῇ, 23 τοῦ μηνός, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Κασανδρείας κ. Εἰρηνάκιῳ, ἠΐξας τὰ δέοντα τῷ ἱερολγ. δευτερεύοντι, ἐορτάζοντι ἐπίσης.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ κυριακῇ, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπεσκέψατο, κατὰ τὴν ἐν Νεοχωρίῳ διαμονήν, τὸν μακαριώτατον πατριάρχην πρῶτον Ἀντιοχείας κ. Σπυρίδωνα, τὸν ἐξοχ. πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸν ἐρίτιμον τραπεζίτην κ. Εὐστ. Εὐγενίδην, περ' ᾧ καὶ ἐγχειρίσεν.

ΠΡΩΗΝ ΔΕΒΡΩΝ ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἐβδόμηκοντούτης σχεδὸν ἀπεβίωσε σήμερον ἐν τῷ ἐθνικῷ νοσοκομείῳ ὁ πρῶτος Δεβρῶν Ἀνθίμος Πελετέκης. Σκρανταεκκλησιώτης τὴν πατρίδα, ἐσπούδασε ἐν τῇ Θεολ. σχολῇ Χάλκης, ἔλαβε τὸ πτυχίον τῷ 1868, ἐχηρημάτισε διδάσκαλος ἐπὶ εἰκοσθετίαν καὶ τῇ 31 μαρτίου 1888 ἐψηφίσθη Συνάδων ἐπίσκοπος, βοηθὸς τοῦ μητροπολίτου Μογλενῶν. Μετ' ὀλίγον προήχθη εἰς τὴν μητροπόλιν Δεβρῶν καὶ Βελισσῶν, ἃς ἦν ἀναγκάσθη πρὸ ἐννέα ἐτῶν ν' ἀποσυρῇ, καταβλήθεις τὰς σωματικὰς δυνάμεις.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.—Ἐν τῷ λόγῳ εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ αἰδίου πατριάρχου Νεοφύτου παρεσέφρησαν ἀβλεπτήματα τινα, ἃ διορθοῦμεν. Ἐκ τῆς ἑκτῆς σελίδος τοῦ τεύχους, στήλης 6, στίχου 9 ἐξέπεσεν ἡ λέξις ἀπαθῶς (δὲν εἶναι δυνατόν ἀπαθῶς . . . καὶ νὰ προσκατενίσωμεν)—ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καὶ στήλῃ ἀντὶ καὶ ἡ καταβρωσκουσα, γραπτέον κἂν ἡ—κατωτέρω (στίχῳ 13) ἀντὶ ἡ ἀπαλαγῇ ἀπὸ τῶν . . . εἰς κλπ. ἀνάγνωθι ἡ μετάβασις ἀπ' .

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἐπὶ τῇ εορτῇ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τῆς Παμμκαρίστου, ἣν θέλουσι πνηγυρίσει τῇ προσεχεῖ τρίτῃ, 1 Σεπτεμβρίου, πάντες, οἱ νοκοὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, θέλουσιν εορτάσει καὶ αἱ σχολαὶ αὐτῆς. Ἐπὶ τούτῳ πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἱερῶν νοκῶν ἀπεστάλη ἡ ἐξῆς ἐγκύκλιος:

«Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ προσκυνητοῦ ἡμῶν δεσπότου καὶ πατριάρχου, εἰσηγησάμενης τὸ θέσπισμα σχολικῆς εορτῆς κατὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ προτείνει ἵνα ἐφέτος εορτάσῃ ἡ ἡμέρα αὕτη ὡς ἐξῆς: α') Ἡ μαθητιῶσα νεότης ἀμφοτέρων τῶν φύλων μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτῶν νὰ ἐκκλησιασθῇ ἀπὸ πρώτης ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τῆς ἐνορίας αὐτῆς β') Ὁ ἱερατικὸς προϊστάμενος, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυναμειῶν αὐτοῦ, νὰ ἀπευθύνῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσφώνησιν πρὸς τοὺς μαθητὰς καταλλήλως ποδηγετῶν καὶ ἐνθαρρύνων αὐτοὺς πρὸς τὴν μαθητικὴν ἐργασίαν, ἥς τὴν ἐπιούσαν θὰ ἀρξάνται γ') Ἐν τῇ σχολῇ μετὰ ταῦτα θὰ τελεῖται ὁ κατ' ἔτος νενομισμένος ἀγίασμός ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων δ') θὰ ἐκφωνεῖται λόγος ἐν τῇ σχολῇ προτρεπτικός καὶ ἐνθαρρυντικός, ὡς ὁ τῆς ἐκκλησίας, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἐν' ἑκτῶν ἐφόρων ε') Εἰς τὰς ἀνωτέρας σχολὰς θὰ ἀποστέλλωνται ἐπὶ τῇ εορτῇ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες νὰ δύνανται ἐν ἀνάγκῃ καὶ νὰ προσφωνῶσι τοὺς μαθητὰς, ἀπαρραλκτικῶς ὡς οἱ ἀνώτεροι διευθυνταὶ καὶ ἐφοροὶ τῶν σχολῶν στ') Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην θὰ ψάλλωνται ὕμνοι καὶ διάφορα σχολικὰ ὕμνατα ὡς εἴησιν ἐν τοιαύταις εορταῖς καὶ ζ') Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τελετῆς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητὰς, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, νὰ ἐξέρχωνται μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὰς ἐξοχάς.

Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐγκρίσεως τὰ ἀνωτέρω, Σεπτῇ Αὐτῆς κελεύσει, προτρέπεται ἵνα ἐκτελέσῃτε πιστῶς πάντα ταῦτα κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις 1ην Σεπτεμβρίου.

Εἴητε δὲ ἐπὶ τούτοις ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 24 αὐγούστου 1909.

† Ο. Μ. Πρωτοδύκελλος Βενιαμίν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΘΛΙΒΕΡΑΙ
ΕΞ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀποσπῶμεν ἐξ ἐπιστολῶν, ἀποστελλεμένων ὑπὸ πολλῶν ὀρθοδόξων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, μέρη τινὰ παρισπῶντα πιστότατα τὴν θλιβεράν κατάστασιν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐν τισὶν ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους:

ΕΚ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ἐπιστέλλονται ἀπὸ 25 Ιουλίου τὰ ἐξῆς, ὁδύνην προξενούντα:

«Ἡ κατάστασις ἐν Κλεισούρᾳ εἶναι ἀλγεινὴ· μέρος μὲν τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ δυνάμενοι δηλοῦν, ἀπῆλθον πλανώμενοι, ὥστε φυγάδες, μὴ δυνάμενοι νὰ διακανονίσωσι τὰ διαβητήρια αὐτῶν· παρκαμένους δ' ἀπλῶς οἱ γέροντες καὶ αἱ γυναῖκες· μέρος δ' εὐρηται ταλαιπωρούμενον ἐν ταῖς φυλακαῖς· περὶ τοῦ 15—20, ἀκριβῶς οἱ προὔχοντες καὶ ἐντιμότεροι. Ὁ ἐκ Μοκρλίνης βοεβόδας Κόλε καὶ οἱ εὐχάριθμοι ρουμανίζοντες ἐν Κλεισούρᾳ μετὰ τοῦ ἀναφανδὸν καὶ ἐπὶ ἀλβανισμῷ ἐγκυχωμένου μουδέρου Σελῆ κακουργοῦσιν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ νόμου, οἱ χριστιανοὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας, τῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν εὐρίσκουσιν ἄσυλον· περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ μουδέρης κατ' ἀρέσκειν μεταβαίνει εἰς τὰς οἰκίας καὶ ἀνευ τῆς παρουσίας τοῦ μικτῆρος ὀρθοδόξου θραύει τὰς θύρας καὶ τὰ παρὰθύρα καὶ εἰσέρχεται δῆθεν πρὸς σύλληψιν τοῦ φυγοδικούντος Ἀνδρέου. Τῆς τοιαύτης ἐφευρετικότητος

τοῦ μουδέρου Σελῆ πρὸς ἐξεύρεσιν βασάνων ἔστω τοῦτο δεῖγμα· διηγήθησαν αὐτὸ ἡ σύζυγος τοῦ παθόντος Κώτα Κοκώτα. Συνέλαβον τὸν ἐν λόγῳ καὶ ἐφυλάκισαν αὐτὸν· περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον μεταγαγόντες εἰς τὸ πλησίον δάσος ἤνοιξαν τάφον καὶ ἐμβάλοντες τὸν δυστυχῆ ἐκτύπων διὰ τῶν ὑποκοπῶν τῶν ὀπλῶν αὐτῶν ἔτοιμοι νὰ φονεύσωσι καὶ θάψωσιν αὐτὸν αὐτόθι, ἀν μὴ ἐγνωστοποιεῖ ποῦ ὁ Ἀνδρέας εὐρίσκεται· καὶ τοῦτο μὲν ὁ δυστυχὴς δὲν ἠδυνήθη, ἀλλ' ἀφοῦ πᾶν ὅ,τι ἠθελὼν ὡμολόγησε, πρὸς δικαιολογίαν τῶν προτέρων παρνομηθέντων, ἀπεστάλη καὶ οὗτος εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν εἰς τὰς φυλακὰς Καστορίας. Τοῦτο μαθὼν ὁ πανιερ. μητροπολίτης ἐν Καστορίᾳ εἶχεν παρακαλέσει ὅπως φιλάνθρωπως ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ ν' ἀποστείλῃ ἱατρὸν πρὸς περὶ θάλαψιν τοῦ δυστυχοῦς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπετράπη.

Ὁ σκληρὸς διωγμὸς τῶν ὀρθοδόξων ἐξακολουθεῖ τὰ στρατιωτικὰ ἀγῆματα διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐκ Μοκρλίνης βοεβόδα Κόλε, τοῦ ἐκ Ζουπανίστης Πάντε Σέτωφ ἐν Βελκαμὲν καὶ Νεγοβάνη τοῦ Σπύρου Τσαούση πρῶτον μὲν ἀντάρτου νῦν δὲ μισθωτοῦ τοῦ ἀλβανικοῦ κομιτάτου Φλωρίνης, ἐν δὲ τοῖς παρὰ τὴν Φλώριναν τοῦ πολλοῦ βοεβόδα Τῶλη ἐκ Μπανίστης. Ἰδοὺ διὰ τί διὰ τοὺς μητροπολίτας τοῦ οἰκουμένου θρόνου δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια, ὅπως τελῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν. Οἱ φεύγοντες τὴν τοιαύτην τυραννίαν κχλῶνται ἀντάρται καὶ λησταί, οἱ δὲ ἀποπειρώμενοι τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀνευ λόγου ριπτομένων καὶ δυναστευομένων συνένοχοι καὶ ὄργανα ξένων προπαγανδῶν· οἱ ἐντιμοὶ ὑπάλληλοι, εἴ ποῦ τις τύχει, ὡς ὁ παυθεὶς καὶ μακάριος Καστορίας Χουσνῆ, ὡς ἀνέκων ὑπὸ τῶν δημιουργῶν τῆς καταστάσεως ἀπομακρύνονται. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄνθρωποι τῶν ὀπλῶν, μὴ ἀνεχθέντες ἐν ὑπομονῇ τὰ τερατουργούμενα, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔξεως, προβαίνουν εἰς πράξεις κακούργους, οἷσι ὁ φόνος τοῦ ἐκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐρίπων χωροφυλάκων, ἐπισυμβᾷ τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ἐν τοῖς παρὰ τὴν Κλεισούραν δάσεσι, καὶ ἀποδιδόμενος εἰς τὸν εἰρημένον Ἀνδρέαν· ἀλλ' εἶνε λογικὸν καὶ δίκαιον ὁλόκληροι πληθυσμοὶ νὰ καταδιώκωνται καὶ χωρὶς νὰ ἐρημῶνται διὰ πράξεις, αἵτινες οὐδένα μὲν ὠφελοῦσιν, ὑπὸ πάντων δ' ἀνέξαιρέτως, ὡς ἐπαναφέρουσαι τὴν ἀρχαίαν ἐν Μακεδονίᾳ ὀδυνηρὰν κατάστασιν, κατακρίνονται;

Ἐκ τελευταίας ἐκθέσεως ἀξιολύτου προσώπου μανθάνομεν α') ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ καὶ μακάριος Καστορίας ζητεῖ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἐνδυμασίας τοῦ φύλακος τοῦ μητροπολίτου ἀλβανοῦ χριστιανοῦ, φέροντος ἐνδυμασίαν τῆς πατρίδος του, χαρκατηρίων αὐτὴν ἀνταρτικὴν· β') ἐφυλάκισεν τὸν ἱερέα Ἀργύριον ἐκ Ζουπανίστης διότι κατ' ἐντολὴν τοῦ ἀρχιερέως μετέβη νὰ ἀγιάσῃ τοὺς χριστιανούς Τίχβενης. ὧν πλείστοι ἐπέδωκαν ἀναφορὰν δηλοῦντες ὅτι, ἀποβαλόντες τὸν φόβον τῶν κομιτῶν, ἀναγνωρίζουσι τὰ Πατριαρχεῖα γ') ἀνακρίνας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, εἴτε δηλούντων τὴν πρὸς τὰ σεβαστά Πατριαρχεῖα πίστιν αὐτῶν, εἴτε παραπονομένων δι' ἀποπείρας τῶν σχισματικῶν πρὸς κατάληψιν

τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, ὡς ἐγένετο διὰ τὸ Ζελιγκόστι καὶ Κομανίτσοβον, ρίπτει ἐπιτιθέμενος κατ' αὐτῶν καὶ κακοῦς κακῶς ἐκδιώκει μεθ' ὕβρεων πρὸς τὴν μητρόπολιν.

Ἡ ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν ἐργασία τῆς Ἐκκλησίας κινδυνεύει. Δὲν ἔρκει ὁ τριμέτωπος πόλεμος τῶν βουλγάρων καὶ βλάχων καὶ ἀλβανῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων, ἀλλ' ὡς ἐπιστέγασμα ἐπιπροστίθεται ἐνθεν μὲν ὁ πόλεμος τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου καὶ τῶν ὁργάνων αὐτοῦ, ἐνθεν δὲ ἡ ὑποστήριξις ἢ τόσον ἀναγκιδὸν παρεχομένη καὶ σκανδαλωδῶς πρὸς πάντας τοὺς ἀντιπάλους τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους».

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ἀποστέλλεται ἡ ἐξῆς ἀλγεινοτάτη ἐπιστολὴ, ἀπὸ 24 ἰουλίου.

«Πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος ἐλυμαίνετο τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων εἰς ληστῆς μετ' ἄλλων ὁπαδῶν τοῦ ὀνόματι Νικόλαος Πέτρου· οὗτος μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος, ὡς καὶ ἄλλοι κακοῦργοι, προσῆλθεν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας καὶ ἔτυχε τῆς ἀμνηστείας τῆς Κυβερνήσεως· οὐχ ἥττον μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος, ἐπεδόθη ἐκ νέου εἰς τὸ ληστρικὸν τοῦ σταδίου καὶ μετὰ ληστρικῆς συμμορίας λυμαίνεται ἀπὸ τινος ὠρισμένα χωρία τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἡμέραν παρασκευὴν, περὶ τὸ ἐσπέραις εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν μέλος τῆς ἐν λόγῳ ληστρικῆς συμμορίας, ὅπερ ἀφοῦ ἐμέθυσε εἰς τι οἶνοπωλεῖον ἤρξατο νὰ βωμολοχῇ, ἐξυβρίσκει καὶ αὐτὴν τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν, καὶ νὰ λέγῃ ἀσυνεπῆς λόγους ὅτι δὴθεν γνωρίζει ὅτι ὑπάρχουν ἐνταῦθα κομιτατζήδες καὶ ἄλλα παραπλήσια ὅπως ἀνυπόστατα καὶ ἀνόητα· ἀμέσως οἱ παρατυχόντες ἀστυνομοὶ τὸν ἐπλησίασαν καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν ἐξετάζωσιν, οὗτος δὲ ἐκτὸς τῶν ἄλλων βωμολογιῶν τοῖς εἶπεν ὅτι εἶχε καὶ ἐπιστολὴν τινα παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Νικολάου Πέτρου ἀπευθυνομένην, καθ' ἣ λέγουσιν, εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐλληνικὸν προξενεῖον καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέροντο καὶ τὰ ὀνόματα δύο πολιτῶν Ἰωαννίνων, ἥτοι τοῦ Γεωργίου Τζαβέλλα δικηγόρου καὶ προέδρου τοῦ ἐνταῦθα Ἑλλήν. Συλλόγου καὶ τοῦ Χαρχάμπους Κοσμᾶ Παπαῖ ἐμπύρου. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, εἴτε γραφείσης ἐκ φαντασιοπληξίας τοῦ ληστοῦ, ἢ καὶ σκευωρηθείσης ὑπὸ κακοβούλων προπαγανδιστῶν, σκοπὸν καὶ συμφέρον ἐπιδιωκόντων νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸν ἐλληνικὸν πληθυσμὸν ὡς ἐνεχόμενον εἰς ἀνυπαρκτά κομιτάτα, ἀορίστως, καθ' ἣ σαφῶς ἐμάθομεν, ζητεῖ χρήματα παρὰ τοῦ προξενείου καὶ τῶν δύο ἄλλων προσώπων. Ἡ μωρὰ ἴσως δὲ καὶ πλαστὴ ἐπιστολὴ ἐδόθη εἰς τὰς Ἀρχάς, αἵτινες ἀναστατωθεῖσαι διενήργησαν ἀμέσως εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω δύο προσώπων νύκτωρ αὐστηράς ἐρεύνας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅποτε ὠδήγησαν καὶ τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα εἰς τὰς φυλακὰς, ἐνθα εἰσέτι κρατοῦνται ὅπως ἀδικαιολογητῶς καὶ, τὸ σκληρότερον, ἐνῶ δὲν εὑρον ἐκ τῶν ἐρευνῶν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐπιλήψιμον ἔγγραφο ἢ πράγμα. Δὲν ἔρκει ὁμῶς ἡ ἐπιπολαία αὕτη διωγὴ τῶν Ἀρχῶν καὶ

ἀμέσως, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὀλίγον πρὶν ἢ διαταχθῇ ἡ ἐρευνα, μέγα ἀπόσπασμα στρατιωτικὸν διευθυνόμενον ὑπ' ἀξιωματικῶν, ἐχόντων μαζὴ καὶ τὸν ἐν λόγῳ ἄθλιον ληστὴν, ὠδηγῆθαι εἰς τινὰ χωρία τοῦ τμήματος Τσαρκοβίτσας ἥτοι Μπαγουτσηὶ καὶ τὰ πλησιόχωρα, καθότι ὁ μεθυσθεὶς καὶ ἀνόητος ληστὴς (ὅστις, ἐπαναλαμβάνω, ἴσως νὰ εἶναι καὶ ὄργανον κακοβούλων καὶ μυστρῶν προπαγανδιστῶν ἢ καὶ ἄλλων φαντατικῶν ἐχθρῶν μας) μαζὴ μὲ τὰς ἄλλας βωμολογίας καὶ φαντασιοπληξίας, εἶπε συνάμα ὅτι εἰς αὐτὰ τὰ χωρία ὑπάρχουν ὅπλα καὶ ἀντάρται. Πράγματι τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐπεσκέφθη τὸ πρῶτον χωρίον Μπαγουτσησίς, ὅπερ νύκτωρ περιεκύκλωσε καὶ ἐκ τοῦ ὁποῦ προσεκάλεσε μερικά πρόσωπα· ἀπερίγραπτα εἶναι τὰ βόσκηνα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν τὰ πρόσωπα ταῦτα παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀποσπάματος· ἐδάρησαν ἀνηλιῶς, οἱ δὲ στρατιῶται μὲ τὰς λόγχας ἐκέντων τοὺς ὄνυχας τῶν ποδῶν των, καθημαγμένων ἐκ τοῦ ξυλοκοπήματος καὶ τοῦ κεντήματος τῶν λογχῶν· καὶ ὅλα ταῦτα διὰ νὰ μαρτυρήσωσι τὰ ἀνυπαρκτά ὅπλα καὶ τοὺς μυθώδεις ἀντάρτας· εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν χωρικῶν, ὀνόματι Κώττας Ἀθανασίου Γιώτης, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὰ βασανιστήρια καὶ φοβούμενος μήπως ὑποβληθῇ εἰς χειρότερα, ἠτόκτονησεν ἐκ τῆς ἀπελπίσεως· τὸ ἀπόσπασμα μὴ ἀνακάλυψεν τίποτε, ὡς ἦτο φυσικόν, εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, μετέβη εἰς ἄλλα χωρία, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίσης προέβη εἰς δαρμούς καὶ καταπίσεις χωρὶς νὰ ἀνακαλύψῃ οὐδὲν τὸ ἐπιλήψιμον.

Ἐτερον ἐπεισόδιον συνέβη εἰς τὸ χωρίον Γρανίτσα τῆς ἐπαρχίας Βελλάς καὶ Κονίτσας· εἰς τὸ χωρίον τοῦτο μετέβη τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἀπόσπασμα ἐκ 40 χωροφυλάκων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν 2 ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς· τούτους ὑπεδέχθησαν οἱ κάτοικοι λίαν φιλοφρόνως καὶ κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τοὺς εὐχαριστήσωσι διὰ καταλυμάτων καταλλήλων καὶ τροφῆς· αἵφνης ὁμῶς, ἄνευ λόγου καὶ ἀφορμῆς, προέβησαν εἰς ἀνηλεῆ ξυλοκοπήματα ἀθῶν χωρικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλείστοι ἠναγκάσθησαν νὰ κρυβῶσιν εἰς τὰ δάση. Πολλοὶ ἀθῶοι φυλακίζονται, ἐν οἷς καὶ ἱερεῖς, ἀνεὶ τῆς ἐλαχίστης αἰτίας καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐναντίον των τὸ ἐλάχιστον ἐνοχοποιητικόν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἀτυχὴς μας αὕτη χώρα, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα, τρομοκρατεῖται· αἱ Ἀρχαὶ καὶ ἐν γένει οἱ βωμολοχοὶ ἐπιδεικνύουσι φοβερὸν φανατισμὸν ἐναντίον τοῦ στοιχείου μας, συλλαβόντες τὴν μωρὰν καὶ ἀνυπόστατον ἰδέαν ὅτι ἐνταῦθα ἐμφωλεῖται ἐλληνικὸν κομιτάτον, ἐνῶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐξετάσεων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐνοχοποιητικόν εὑρέθη ἐναντίον καὶ τοῦ ἐλαχίστου χριστιανοῦ· ἀρνούμεν κατὰ μέρος ὅτι δὲν παύουσιν αἱ ραδιουργίαι καὶ συκοφανταί τῶν προπαγανδιστῶν καὶ τῶν λίαν φανατικῶν ἐναντίον τοῦ στοιχείου μας, ὅπερ ἐπιδεικνύει σάπιν νομοταγῇ, ἀφρογὸν καὶ ἀπαθεστάτην. Ἐκτὸς τῶν τελευταίων αὐτῶν ἐπεισοδίων προηγήθησαν καὶ ἄλλα ὅπως δὴ ποτε παρόμοια ἐπεισόδια εἴτε ἐναντίον ἀτόμων, εἴτε ἐναντίον ὁλοκλήρων χωρίων. Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ ὁ ἐνταῦθα τουρκικὸς τύπος καταφέρεται ἐναντίον τοῦ στοιχείου μας καὶ ἐπιρρίπτει ἐναντίον αὐτοῦ μομφὰς καὶ κα-

τηγορίας μὴ στηριζομένους, οὐχὶ μόνον εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' οὐδὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν λογικὴν».

ΕΚ ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ πέμπεται ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ. δοκρῶν πρᾶγματι πρόξενος, γραφεῖσα τῇ 12 ἰουλίου.

«Ὡς τὰς κοινότησι Δυρραχίου, Καββάδας καὶ Τυράνων, (ἴσως δὲ καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἑλβασανίου καὶ Πυροδεσίου, ὅπουθεν ὅμως δὲν ἔχω σαφεστέρως πληροφορίας), οἱ δῆμαρχοι, στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ τίνες ἕτεροι σημαίνοντες ὀθωμανοί, καθὰ ἀσφαλῶς ἔχω μάθει, ἔχουσι προσκαλεσθεῖν τοὺς σημαίνοντας ἐκ τῶν ἡμετέρων χριστιανῶν καὶ διὰ πλαγίων ἀπειλῶν ἔχουσιν ἐκβιάσει αὐτοὺς νὰ θέσωσι τὰς υπογραφὰς καὶ σφραγίδας αὐτῶν κάτωθι τηλεγραφημάτων καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβερνήσιν, καὶ ἐντιμὸν βουλὴν καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῆς· τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων τούτων, ὡς συντεταγμένων εἰς τὴν ἀκατάληπτον τοῖς πᾶσιν ἀνεξαρρέτως ἀνὰ τὰ μέρη ταῦτα τουρκικὴν γλῶσσαν ἐκτὸς τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, τυγχάνει ἀκριβῶς ἀγνωστον τοῖς υπογράφαι, καθάπερ οἱ ἴδιοι κατόπιν ὁμολόγησαν καὶ κατὰ συμπερασμὸν ὁ καθείς ἀποφθεγγόμενος· ὁ μὲν φρονεῖ, ὅτι ὑπέγραψεν εἰς συγχαρητήρια διὰ τὴν συνταγματικὴν ἐπέτηρίδα, ἄλλος εἰς παρακλήσεις ὅπως μὴ ἐκχωρηθῇ ἡ Κρήτη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄλλως ἀπειλοῦσιν ὅτι θὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ ἐνὰ χύσσει τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς αὐτοκρατορίας· καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα οὕτως ἔχουσι, καλὰ καὶ ὅσια καὶ οὐδαμῶς ἀντίκεινται τῷ νόμῳ, τῇ λογικῇ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν καθεστῶτι· διότι καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον καὶ καθήκον τὸ ἀμύνεσθαι καὶ θνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος, καίτοι ὁ τρόπος καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ μέθοδος τῆς περισυλλογῆς τοιούτων υπογραφῶν ἐκ μέρους χριστιανῶν δὲν εἶνε συνταγματικὸς· ἕτερα ὅμως καὶ λεγόμενα καὶ πιστούμενα, σχετικὰ πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν περὶ ὧν πρόκειται τηλεγραφημάτων καὶ ἀναφορῶν, εἶνε ἀρκοῦντως ἀνησυχητικά, ἐὰν πράγματι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν τυγχάνῃ τὸ ἀκόλουθον· ὅτι » ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, οὐδαμῶς » συνδεόμεθα μετὰ τῶν γιουανλήδων, ὅτι δὲν εἴμεθα ὄργανα » νὰ αὐτῶν, ὅτι οὐδεὶς μετὰξὺ ἡμῶν ὑπάρχει ὁ φίλος αὐτοῖς » φρονῶν, καὶ ὅτι ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν ἄλλο ἔθνος **Ὁσμαν-λῆ μιλέτ**» καὶ ἄλλα τινὰ παρὰ πλῆσια.

Ὡς δὲ Τυράνοις χότζας τις περιῆγε τηλεγράφημα πρὸς υπογραφήν ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν, δι' οὗ δῆθεν ἐδήλουν οὗτοι τῇ σεβαστῇ κυβερνήσει, ὅτι δὲν εἶνε πλέον **Ρούμ μιλέτ** ἀλλὰ **Ἀρναούτ μιλέτ ὀρθόδοξοι**. Καὶ ἴσως ὁ χότζας οὗτος νὰ θέλῃ νὰ ἐνοχοποιήσῃ τοὺς δυστυχεῖς χριστιανούς· διότι, ἐὰν εἰς ἐαυτὸν ἦν συνεπής, ὥφειλε καὶ παρὰ τῶν ὁμοθρήσκων νὰ ἐκσπάσῃ δῆλωσιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦσι **μουδουλμὰν Ἀρναούτ μιλέτ**· εὐτυχῶς διεβεβαίωσαν μοι, ὅτι οὐδεὶς χριστιανὸς ὀρθόδοξος τοιούτον ὑπέγραψε τηλεγράφημα· ὥστε ἐὰν ἀποσταλῇ αὐτὸ ἐκ Τυράνων, ἐπισήμως ἀποκηρύττεται ὡς πλαστογραφημένον.

Τὰ τοιαῦτα τηλεγραφήματα ζητοῦσι νὰ παρὰστήσωσιν ὡς προερχόμενα ἐκ μέρους δῆθεν τῶν ὀρθοδόξων χριστιαν-

ῶν κοινοτήτων, ἐνῶ τὸ ἀληθές εἶνε, ὅτι μόνον τῶν εἰρημένων ἐκδιαπτῶν ἔργα τυγχάνουσι καὶ αὐτῶν μόνων τοὺς πόθους καὶ τὰς σκέψεις περιέχουσιν· εἶνε δὲ ὅλως ἀσχετὰ πρὸς τοὺς χριστιανούς ὀρθοδόξους καὶ τὰς κοινότητας αὐτῶν, στερρῶς ἐχομένους τῶν πατοίων, μηδὲ κατὰ κεραίαν ἀφίστα- μένας τῆς σφύρας καὶ νοματαγοῦς πρὸς τὸ κράτος πολιτείας, καὶ πράγματι χάριν τοῦ κράτους προθυμοτάτας εὐτας νὰ θυσιάσωσιν ὅ,τι τιμὰς κέκτῃται καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζώην, ὅταν ὅμως ὑπὸ τῶν νομίμως καθεστηκυῶν ἀρχῶν αὐτῶν πρὸς τοῦτο κληθῶσι καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ προστυχόντος προστύχου, ἀγύρτου καὶ τῶν τριῶν πολιτευτοῦ καὶ πατριδοκαπήλου.

Μετὰ μεγίστης δὲ ἀπορίας καὶ ἀνησυχίας παρατηρήθη, ὅτι οἱ ἐκάστοτε ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύττῳ τὰς υπογραφὰς τῶν χριστιανῶν συλλέγοντες, συνιστῶσιν αὐτοῖς νὰ μὴ εἰπώσι τι εἰς τὸν μητροπολίτην, μηδὲ νὰ τὸν συμβουλευθῶσι, καθόσον αὐτοὶ πλέον δὲν εἶνε τίποτε· καὶ ὅτι τὰ καθήκοντα αὐτῶν περιορίζονται ἐντὸς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι τόποι συνελεύσεως δὲν εἶνε αἱ μητροπόλεις, ἀλλὰ τὰ «κλὺπ» καὶ αἱ «δημαρχίαι».

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡλίου φαινότερον τυγχάνει, ὅτι ἡ ὠθησις πρὸς τοιαύτην πολιτείαν δίδεται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκ τινος κέντρου, καὶ ἐπειδὴ τοιαύτη τις πολιτεία καὶ ἀνάμιξις εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ κοινοτικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις προσώπων ἀκαταλλήλων καὶ ἀναρμόδιων παρὰ νομο- τυγχάνει, διὰ ταῦτα μετὰ τῶν χριστιανῶν θερμότερα παρακαλούμεν ὅπως ἀρμόδιως διαμαρτυρηθῶσιν οἱ νόμιμοι ἐμφυνευταὶ τῶν οἰτήσεων τῶν ὀρθοδόξων κατὰ τῆς ἀναγκαστικῆς, ὑπόπτου, παρὰτύπου καὶ πρηνόμου περισυλλογῆς χριστιανικῶν υπογραφῶν κάτωθι ἐγγράφων ἀγνώστου περιεχομένου ὅπερ, ἀποκηρύττομεν, ὡς μὴ ἐκφράζον τὸ φρόνημα τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Χαραλῆμπος Γεωργίου ἢ Κασελά, ἐκ Πρεβέζης ὁμώμενος, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὸ τὸν ὀθωμανικόν, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν κορυφαῖον ἐπαγγελλόμενος, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ, μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίαις ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δ' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς ἈΠτριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Μαρίας, τοῦ γένους Ἀναστασίου Κάρικα, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπὸ τὸν ὀθωμανικόν καὶ κατοικοῦ Σερκετζί Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἀλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Προόδου».

Ὡς τὰς Πατριαρχείας τῇ 24 αὐγούστου 1909

Ὁ πρόεδρος

1

† Ὁ Ἐλσαδῶνος Πολύκαρπος Ὁ Ἀ' γραμματεὺς
Ἀρμόδιος Χαμουδούπουλος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΛΑΓΟΝΙΑΣ

Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί.
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 125 καὶ ἡμερομηνίαν 19 Ἀπριλίου 1909 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Μαρίας Π. Διώρα, τὸ γένος Τερπίνια, κα-
τοίκου Τυρνόβου, κατὰ Πέτρου Διώρα ἐκ Τυρνόβου ὀρφανήν, ὡς νό-
μιμον καὶ βάσιμον,

Κηρύσσει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων τέως ὑφιστάμενον γάμον διαλε-
λυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημο-
σίευσιν τοῦ δικτακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως,

Καὶ ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ, ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δι-
καστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς τε παρούσης ἀποφάσεως, τῶν πρακτικῶν
καὶ τῶν σχετικῶν δικογράφων ὡς καὶ τῶν διαζευκτηρίων γραμμάτων,
ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια ὀγδοήκοντα ἐννέα (ἀριθ. 339) καὶ προκα-
ταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθιμερόν.

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1909

Ὁ προεδρεύων

Παπᾶ Λουκάς παπᾶ Ἰωάννου

ὁ γραμματεὺς
Λεωνίδας Εὐθυμίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἀριθ. πρωτ. 181.

Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀριθ. 61, ἡμερομ. 14 Ἰουλίου 1909 καὶ
ἐν σελ. κώδικος 202 ἐρήμην ἐπὶ διαζεύξει ἀποφάσεως.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 128 καὶ χρονολ. 27 Ἀπριλίου ε. ε.
ἀγωγὴν τοῦ ἐναγόντος Γερασίου Σπανοῦ,

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν τέως ὑφιστάμενον γάμον μεταξὺ αὐτοῦ
καὶ τῆς ἐναγομένης Χρυσούλας, τὸ γένος Ἰωάννου Γιαννοπούλου, ἐξ
ὑπαιτιότητος τῆς τελευταίας ταύτης,

Ἐπιτίθησιν αὐτῇ τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀπο-
φάσεως ὡς καὶ τὰ τῶν διαζυγίων, ἀνιόντα εἰς γρ. 166 καὶ προκατα-
βαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος,

Παρέχει αὐτῇ τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ
τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προ-
θεσμιῶν καὶ,

Ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀπο-
φάσεως τρίς κατ' ἐπανάληψιν, διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδο-
μένου φύλλου «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθιμερόν.

Ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Πρεβέζης, 1909 αὐγούστου 12.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ Νικοπόλεως Ναθαναήλ.

Ὁ γραμματεὺς
Σπυρ. Τσοῦτδουρας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ἀριθ. πρωτ. 2217

Ὁ Δημήτριος Ἐξόπουλος, φαρμακοποιὸς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος,
ἐπὶ πᾶσι θωμανὸς τέως μὲν διαμένων ἐν Χρυσοπόλει, νῦν δὲ ἀγνώστου
ἱεραμονῆς, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τρίτην καὶ ὥραν 8
τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως
τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ νομί-

μου ἀντιπροσώπου πρὸ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Χαλκηδόνος Πνευ-
ματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Θεοδοσίας
τὸ γένος Καλαμάτα, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, κατοίκου Χρυσοπό-
λεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δι-
κασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν
ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερ. «Ἐκκλ. Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».
Ἐν Χαλκηδόνι τῇ 3 αὐγούστου 1909.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ Χαλκηδόνος Γερμανός.

Ὁ γραμματεὺς
ἱεροδ. Απόδοτος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Προκαλεῖται ὁ Πέτρος Χρ. Βασιλάκη, τέως κάτοικος τοῦ χωρίου
Μεγάλου Βογιαληκίου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος,
ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον παρασκευῇ καὶ ὥραν 10 π. μ. εὐρωπαϊ-
στὶ, μετὰ παρέλευσιν τριάντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης
δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν Φιλιπ-
πουπόλει ἐδρεύοντος ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾷς μητροπό-
λεως Φιλιππουπόλεως αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγό-
μενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Πάγκας Ρ. Νικολάου ἐπὶ διαζεύξει.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν δικασθῆσεται ἐρήμην.
Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς
«Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Φιλιππουπόλει τῇ 31 Ἰουλίου 1909

Ὁ προεδρεύων

† ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος
† Ἀρχιμανδρίτης Φώτιος.Ὁ γραμματεὺς
Γ. Θεοδορίδης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀριθ. 30 καὶ ἡμερομ. 30 Ἰουλίου
1909 ἐρήμην περὶ διαζεύξεως ἀποφάσεως),

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρ. 77 καὶ ἐπ. καὶ 217 τῶν πατριαρχικῶν Δικο-
νομ. Ὁδηγιῶν.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον κατὰ πλειοψηφίαν,
Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2100 καὶ χρονολογ. 25 Ἀπριλίου
1909 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Κωνσταντινίδος Γρ. Πάρα ἢ Μπιρ-
πίλη, τὸ γένος Ἰωάννου Μπαμπάκου, κατὰ Γρηγορίου Κωνσταντίνου
Πάρα ἢ Μπιρπίλη, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει διαλυτέον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον
ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδο-
μένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Πατρίδος» δημο-
σίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ, ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικά
ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτι-
κῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια ὀγδοήκοντα καὶ ἐν
(ἀρ. 371) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, ὡς καὶ τὴν
δικηγορικὴν ἀμοιβὴν κατὰ τὸν νόμον

Ὁ πρόεδρος

† ὁ Ἐλασσόνης Πολύκαρπος

Ὁ Α' Γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Χαμουδούπουλος

Υπεύθυνος ΧΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

J. IV - 727004